

## Hồi 65

### Vực Ma Phong

**R**ừng núi hoang vu vắng lặng. Gió lạnh buốt từng cơn. Nhưng trong lòng Tuyết Vân lại nóng như lửa đốt.

Nhờ Túy Cuồng Lão đưa tới Phong Sơn Tiên Tử, nàng đã được hóa giải mê được, tinh thần tỉnh táo và cũng bị day dứt bởi mối phụ thù đè nặng trong tim.

Thanh Vô Hư Kiếm đeo sát bên hông nhắc nhở nàng cái chết thảm khốc của người cha dưới vực Ma Phong và lời ký thác của người, khi trăng trời cùng Lục Siêu Quang.

Tổng đàn Hoa Nguyệt Hội đầy rồi. Hang ổ của một ma phái thâm bôn đã hoang vắng lạnh lùng, tan rã hàng ngũ, sau cái chết của Phương Thế Võ, tên ma đầu hội chủ. Nhưng Tuyết Vân biết có một người mới về đây ẩn mặt, khi Đoạn Hồn Cốc của Dâm Tuyết Bà Bà tiêu tan.

- Phương nhi, trời ơi... con của ta...

Tiếng kêu tha thiết làm Tuyết Vân ngược nhìn...

Vương Lệ Hoa... hay Vũ Chi Hoa, mẹ nàng dang rộng đôi tay... song gương mặt mù lộ rõ nét hoang mang xấu hổ... vì hành động thâm ác của mình đã bị con gái biết rõ quá rồi. Mụ chỉ còn hy vọng công hiệu ghê gớm của Mê Tâm Lộ còn khiến nó mê muội quên đi tất cả.

Nhưng Tuyết Vân đã gằn giọng:

- Tôi không phải Phương nhi, cái họ Phương ấy đã chết cùng với tên Phương Thế Võ... Bây giờ tôi là Khưu Tuyết Vân, con của kiếm khách Khưu Lôi Chấn... và muốn những người hành thủ tàn độc... đẩy cha tôi xuống vực Ma Phong phải tự xử... nếu còn biết hổ thẹn với lương tâm.

Như sét nổ lung trời. Vũ Chi Hoa choáng váng... Mê Tâm Lộ đã bị hóa giải, và đứa con gái của mụ đang muốn rửa sạch mối phụ thù.

Mụ chụp lấy đôi tay Tuyết Vân:

- Con của mẹ... mẹ xin nhận tội... con hãy giết mẹ đi.

Tuyết Vân gỡ tay mình ra. Nàng lùi lại vài bước, rút thanh Vô Hư Kiếm quăng xuống đất.

Giọng nàng vẫn lễ độ, nhưng lạnh lùng:

- Con không có quyền giết mẹ. Con chỉ yêu cầu mẹ cầm thanh kiếm của người đã khuất... cùng con xuống vực Ma Phong. Mẹ sẽ tự mình nhận tội trước phần mộ của cha con. Chắc mẹ cũng thấy đây là việc làm rất hợp đạo lý...

Cặp mắt Vũ Chi Hoa nhìn thanh kiếm... cái nhìn khiếp đảm lẫn chua xót tột cùng.

Mụ rên rỉ:

- Không... không... con ơi, mẹ không dám đến trước phần mộ cha con.

Tuyết Vân quay ngoắt đi. Nàng ngồi xuống tảng đá, quay lưng với người mẹ bất chính. Trong lòng nàng cũng bối rối, vì khó xử. Gã gian phu Phương Thế Võ đã bị Lục Siêu Quang quật chết rồi. Làm sao nàng nỡ ra tay giết mẹ để trả thù cho cha? Nhưng tha thứ cho bà thì phụ thân nàng liệu có thể ngậm cười nơi chín suối?

Nàng chỉ còn biết lạnh lùng gằn giọng:

- Con yêu cầu mẹ hành động như một kẻ đã nhận ra tội lỗi của mình.

Đất trời như đảo lộn, thần kinh người đàn bà căng thẳng trước mấy lời buộc tội của con. Phải rồi, mụ không còn có con đường nào khác.

Đột nhiên mụ thét lên:

- Khuu Tuyết Vân mẹ sẽ làm thỏa vong linh cha con và dẹp lòng con...

Rệt...

Tuyết Vân giật mình quay lại. Nàng thấy mẹ nàng chụp nhanh thanh kiếm Vô Hư và phóng vèo đi.

- Thân mẫu, dừng lại ngay.

Tuyết Vân tưởng mẹ nàng chạy trốn nên phóng vút theo.

Thần pháp và khinh công của Vũ Chi Hoa thật tuyệt vời, Tuyết Vân phi hành phải vất vả lắm mới không bị mẹ bỏ rơi...

Veo... veo... veo...

Vũ Chi Hoa cứ lao đi vùn vụt về hướng vực Ma Phong.

Bây giờ Tuyết Vân đã chợt hiểu. Nàng triển vận khinh công bám sát mẹ nàng.

Ôi... thân mẫu nàng đã lao tới bờ vực Ma Phong và Tuyết Vân kêu thét lên:

- Mẹ... hãy chờ con.

Vũ Chi Hoa đột ngột chậm lại, mặt quắc mắt la lớn:

- Tuyết Vân, một mình mẹ xuống vực thăm chịu tội với cha con là đủ. Mẹ biết con đã yêu Lục Siêu Quang. Hắn là người xứng đáng. Con ơi, hãy quay về báo với người yêu con là Vạn Độc Bá Giả đã luyện được chín chiêu Hỏa Long Thần Chưởng và âm mưu độc bá võ lâm. Vĩnh biệt con...

Bình Bình...

Vũ Chi Hoa quật mạnh hai chiêu Âm Dương Bạch Tinh Khí về phía Tuyết Vân. Kinh phong xô lùi cô gái mấy trượng... và mặt lao đầu thẳng xuống vực Ma Phong.

Tuyết Vân xô lệch thân mình tránh được chưởng chiêu của mẹ. Nàng đến bên bờ vực ngẩn ngơ nhìn... Lòng vực sâu thẳm nuốt gọn thân hình người mẹ tội lỗi, cũng như đã từng chôn vùi thân xác người cha bất hạnh của nàng.

Thôi, vậy là vong linh phụ thân nàng đã thỏa nguyện.

Chợt nhớ lại những lời nói cuối cùng của mẹ Tuyết Vân kêu lên:

- Ôi, Vạn Độc Bá Giả đã luyện đến chín chiêu Hỏa Long Thần Chưởng... Nguy hiểm cho Lục Siêu Quang biết chừng nào. Phải cấp báo ngay với Lục huynh thôi.

Nàng quay mình rời khỏi bờ vực thẳm đang lạnh lùng tuôn lãnh khí như những đám mây mù.

oOo

Vừa qua khỏi hai cánh rừng, Tuyết Vân chợt trông thấy một bóng người lao nhanh phía trước.

Hắn mặc chiếc áo chùng xám, đầu phủ khăn xám kín tận cổ.

Nàng giật mình, kêu nho nhỏ:

- Kiểu giả trang này đúng là tên Bá Giả. Hắn còn giả được cả tiếng nói, khiến mọi người không thể nhận ra. Nhưng làm sao hắn qua mắt ta được...

Tuyết Vân phi hành chậm lại, để bí mật bám theo gã Vạn Độc đại ma đầu xem hắn đi đâu.

Bá Giả công tử lao đi như tên bắn. Nhưng Tuyết Vân cũng triển vận nội lực phi hành không biết mệt. Nàng đã nhận ra phương hướng của gã ma đầu và lại kêu thầm:

- Ôi, tại sao tên này lại tìm đến Đào Hoa Trang?

Vút...

Từ khoảng không khí cao vời vợi, Bá Giả phóng thẳng xuống ngôi đại sảnh nằm giữa Đào Hoa Trang.

Tuyết Vân mỉm cười:

- Tên này khôn quỉ, hắn đã sử dụng khinh công siêu tuyệt, lao thẳng xuống đại sảnh để tránh Đào Hoa Tuyết Trận của Đông Đảo Võ Thần Y...

Nàng cũng hành động đúng như Bá Giả, lao vút từ trên mây xuống mái đại sảnh nhẹ nhàng như chiếc lá.

Nằm ép xuống mái, Tuyết Vân gỡ một viên ngói, ghé mắt nhìn xuống. Nàng thấy rõ Lục Siêu Quang đang cùng Đông Đảo Thần Y và Bội Ngọc đang ngồi trong đại sảnh, gã trùm khăn xám bước vào.

Lục Siêu Quang đứng dậy ngay, gương mặt tươi vui và cung kính:

- Kính chào Ẩn Diện Khách tiền bối.

Gã bịt mặt trầm giọng:

- Chào các vị. Ta vừa được tin Hắc Diêm Vương đột nhập tổng đàn Bạch Ma Giáo, giết Tứ Độc Lão Quái và Vạn Độc Bá Giả cũng suýt chết, nếu không nhờ em gái hắn là Ngọc Diện Hồ Ly đỡ cho một chiêu Lôi Oanh Đỉnh Pháp. Nghe nói trước khi chết Ngọc Diện Hồ Ly có trao cho thiếu hiệp một cái túi đựng di vật phải chăng?

Vốn tin tưởng Ẩn Diện Khách là ân nhân, đã vài phen giải nguy cho mình, nên Lục Siêu Quang đáp ngay:

- Thừa tiền bối, đúng như vậy. Trong túi di vật chỉ có pho bí kíp Hỏa Long Thần Chưởng của gia phụ. Nhưng đây quả là bảo vật mà văn bối đã khổ công tìm kiếm từ ngày gia phụ biệt tích.

Gật gù mấy cái, Ẩn Diện Khách nói:

- Hỏa Long Bí Kíp đã lọt vào tay Bá Giả công tử và hắn đã luyện đến chiêu thứ chín, để gì hắn trao cho Ngọc Diện Hồ Ly. Ta ngờ rằng pho bí kíp trong tay ma nữ ấy là Hỏa Long giả. Nếu chẳng có gì bất tiện, xin cho ta xem qua...

Lục Siêu Quang thần nhiên trao ngay pho sách cho gã bịt mặt.

Cặp mắt người ẩn mặt long lanh sau mảnh vải xám, ông ta đưa tay đỡ liền...

Bỗng...

Rầm một tiếng, mái ngói sập một khoảng lớn, cả ngôi đại sảnh rung rinh...

Khuru Tuyết Vân phóng vèo ngang mặt gã bịt mặt và giật phắt lấy pho bí kíp.

Mọi người sững sờ, kinh ngạc.

Lục Siêu Quang đã nhận ra cô gái chàng vội kêu:

- Khuru muội mau trao bí kíp cho tiền bối xem qua, tiền bối là ân nhân của huynh mà.

Tuyết Vân cười ré lên:

- Ha... ha... ân nhân của huynh? Gã này có vài phen giải cứu cho huynh chỉ là muốn huynh còn sống để gã thăm dò tung tích Hồng Huyết Linh Quân. Bây giờ hắn lại muốn cướp pho bí kíp mà em gái hắn đã trao cho huynh đó. Hắn là kẻ đại thù của huynh trong lớp mặt nạ da người và chiếc khăn trùm mặt.

Gã bịt mặt rít lên:

- Nữ quái không cha, ngươi đừng nói chuyện hồ đồ nhảm nhí.

Lục Siêu Quang cũng kêu to:

- Hiền muội, huynh chẳng hiểu muội muốn nói gì...

Bội Ngọc thấy một cô gái bỗng đột nhập vào đại sảnh "huynh huynh muội muội" thân mật với Lục Siêu Quang thì khó chịu và ghen tức, nên phóng vút tới trước mặt Tuyết Vân, gần giọng:

- Nàng kia, hãy trao pho sách cho tiền bối xem, đừng ăn nói bậy bạ.

Tuyết Vân đưa ngay pho bí kíp ra miệng mỉm cười:

- Nếu nói ta bày chuyện hồ đồ thì sách đây, mời tiền bối xem.

Người trùm mặt vung song thủ chụp pho bí kíp.

Ret...

Bàn tay Tuyết Vân phát mạnh, luồng kinh phong đột ngột bung tới lột cả mặt nạ lẫn khăn trùm đầu của gã bịt mặt nhanh như chớp, còn pho bí kíp vẫn nằm trong tay nàng.

Đông Đảo Thần Y, Bội Ngọc và Siêu Quang cùng hoảng hốt kêu lên một lượt:

- Ô! Vạn Độc Bá Giả...

Bình Bình...

Ầm...

Bá Giả công tử đã lộ mặt, nên quật song chiêu chưởng khí vào ngực Tuyết Vân... luồng bạo chưởng như con rồng lửa ập tới thật khiếp đảm kinh hồn.

Chỉ nghe một tiếng rú tắc nghẽn, Tuyết Vân bật ngửa, cả khuôn ngực thanh xuân của nàng bị vỡ toác, chết ngay trên vũng máu.

Thừa lúc Lục Siêu Quang bàng hoàng, Bá Giả lao vào chụp pho bí kíp trên thi thể Tuyết Vân.

Nhưng "Bùng" một tiếng, chàng trai đã kịp bung một chiêu Chân Dương Nội Khí vào gã ma đầu.

Vội phóng vút mình qua một bên. Vạn Độc Bá Giả tránh được tử chiêu của Lục Siêu Quang, rồi lao thẳng ra ngoài chạy trốn.

Lướt nhanh pho bí kíp dắt vào lưng, Lục Siêu Quang phóng theo Vạn Độc Bá Giả.

Tiếng thét của chàng vang động một góc núi:

- Đại ma đầu, đừng mong thoát tay ta.

Bá Giả công tử triển vận kinh công lao vùn vụt, phút chốc chỉ còn thấy như một làn khói xám.

Lục Siêu Quang sử dụng Hồng Huyết Ngự Phong đuổi theo như gió. Nhưng lúc qua một cánh rừng, bóng Bá Giả đột nhiên mất tích.

Nổi cơn thịnh nộ, Lục Siêu Quang đảo mắt nhìn quanh...

Ầm...

Một chiêu kinh khí từ trên ngọn cây thành linh xô ập vào chàng trai như tia chớp giật đổ lòn.

Thét lên một tiếng đau đớn, Lục Siêu Quang ngã vật xuống vật cỏ úa ngắt lìm.

Từ trên ngọn cây cao, bóng người áo xám lao vùn vụt về phía chân trời xa thẳm.

Vạn Độc Bá Giả đánh lén được Lục Siêu Quang một chiêu. Nhưng hắn phải bỏ chạy bởi sợ chàng trai hồi tỉnh giáng trả hắn một luồng Chân Dương Nội Khí thì tiêu đời.

Lục Siêu Quang nằm thềm thiếp giữa cánh rừng. Chàng bất tỉnh vì đột ngột trúng thương quá nặng.

- o O o -